

Міністерство освіти і науки України
Університет митної справи та фінансів
Факультет управління
Кафедра журналістики

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

на тему «Тема російсько-української війни на регіональному телебаченні»

Виконала: студентка групи ЖР-20-1

спеціальності 061 «Журналістика»

Симоненко К.О.

Керівник: к.н. соц. ком., доцент

Ятчук О.М.

Дніпро 2024

АНОТАЦІЯ

кваліфікаційної роботи на тему:

«Тема російсько-української війни на регіональному телебаченні»

Виконавець: студентка групи ЖР20-1 Симоненко К.О.

Керівник: к.н. з соц. ком., доцент Ятчук О.М.

Кваліфікаційна робота: 63 с., 1 табл., 34 джерела, 1 додаток.

Інформаційний продукт: Серія із п'яти репортажів на телеканалі «Відкритий».

Мета кваліфікаційної роботи: створити серію репортажів на різні соціальні теми для телеканалу «Відкритий», обґрунтувати актуальність цих тем та дослідити роль журналіста під час війни.

Актуальність і новизна інформаційного продукту: підготовлені репортажі привертають увагу до актуальних соціальних проблем, таких як адаптація ВПО до життя у новому місці, вплив війни на життя людей та культуру, благодійність. Новизна інформаційного продукту: у кожному репортажі відображено мультитематичний підхід, що полягає в одночасному висвітленні декількох соціальних тем.

Зміст інформаційного продукту: серія із п'яти репортажів: «Рятувалася від війни рукотворінням: у Дніпрі відкрилася виставка переселенки з Бахмуту», ««Покричав, заспокоївся, наклав собі турнікет»: військовослужбовець Михайло втратив ногу на війні», «Пісочниця, бейбісітінг, домашні улюбленці: що всередині креативних укриттів Дніпра?», «Про героя, військового та революціонера: у Дніпрі відбувся благодійний показ фільму «Фелікс», «Розмальована квітами зброя: у Дніпрі пройшов благодійний ярмарок».

Інформаційний продукт опубліковано в соціальних мережах телеканалу та на сайті новин «Відкритого»: 25.01.2024, 30.01.2024, 06.02.2024, 08.02.2024, 15.02.2024.

Ключові слова: телебачення, регіональні медіа, соціальна проблематика, війна.

SUMMARY

qualification work on the topic:

«The theme of the Russian-Ukrainian war on regional television»

Author: student of the group ZHR20-1 Symonenko K.O.

Supervisor: Ph.D. with Soc. Communications, Associate Professor Yatchuk O.M.

Qualification work: 63 pages, 1 table, 34 sources, 1 appendix.

Information product: A series of five reports on the «OPEN» TV channel.

The purpose of the qualification work: to create a series of reports on various social topics for the «Open» TV channel, substantiate the relevance of these topics and investigate the role of a journalist during the war.

Relevance and novelty of the information product: prepared reports draw attention to current social problems: adaptation of forced migrants to life in a new place, the impact of war on people's lives and culture, charity. The novelty of the information product: each report reflects a multi-thematic approach arising from the simultaneous coverage of several social topics.

The content of the information product: a series of five reports: «Rescued from the war with a hand-made craft: an exhibition of a displaced woman from Bakhmut opened in Dnipro», «Screamed, calmed down, put a tourniquet on myself»: serviceman Mykhailo lost a leg in the war», «Sandbox, babysitting, pets: what in the middle of the creative shelters of Dnipro?», «About a hero, a soldier and a revolutionary: a charity screening of the film «Felix» took place in Dnipro», «Weapons painted with flowers: a charity fair was held in Dnipro».

The informational product was published on the social networks of the TV channel and on the news site «OPENTV.MEDIA»: 25.01.2024, 30.01.2024, 06.02.2024, 08.02.2024, 15.02.2024.

Keywords: television, regional media, reporting, social problems, war.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. РЕГІОНАЛЬНІ МЕДІА В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ: ОБҐРУНТУВАННЯ ПРОЄКТУ.....	8
РОЗДІЛ 2. ІНФОРМАЦІЙНІ МАТЕРІАЛИ НА ТЕМУ ВІЙНИ: ЦІЛЬОВА АУДИТОРІЯ, КАНАЛИ ПОШИРЕННЯ, РЕСУРСИ ДЛЯ СТВОРЕННЯ.....	20
РОЗДІЛ 3. РОЗРОБКА, РЕАЛІЗАЦІЯ ТА ПОШИРЕННЯ РЕПОРТАЖІВ, ЩО ВИСВІТЛЮЮТЬ ВІЙНУ В УКРАЇНІ З РІЗНИХ СТОРІН: РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ.....	28
ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ: СЕРІЯ РЕПОРТАЖІВ.....	37
ВИСНОВКИ.....	53
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	56
ДОДАТКИ.....	60

ВСТУП

Актуальність кваліфікаційної роботи зосереджено на створенні аудіовізуального продукту для медіа, що є найбільш поширеною формою презентації журналістських матеріалів сьогодення. Проте, особливу увагу в роботі приділено актуальному тематичному науценню – висвітленню теми війни, що стала актуальною, не тільки для внутрішнього медіапростору України, але і для міжнародних медіа та професійних спільнот. Важливим аспектом є спрямованості на вивчення та висвітлення важливих соціальних тем, зокрема впливу війни на життя міст та людей, способів психологічної підтримки та реабілітації осіб, які постраждали від конфлікту. Кваліфікаційна робота зосереджена на дослідженні ролі регіональних медіа в умовах повномасштабної війни з Росією, що є актуальною та нагальною проблемою для українського медіапростору.

Мета кваліфікаційної роботи полягає у створенні інформаційного продукту, що відповідає журналістським стандартам та спрямоване на своєчасне та об'єктивне висвітлення важливих подій міста (зокрема Дніпра), аспектів війни та її впливу на суспільство. Ця робота також має на меті підвищення обізнаності громадськості щодо проблем, з якими стикаються військовослужбовці, ВПО та інші люди, які постраждали внаслідок війни.

Поставлена мета передбачає розв'язання наступних **завдань**:

- дослідити ролі та впливу медіа на формування громадської думки в умовах збройного конфлікту;
- провести аналіз цільової аудиторії репортажів про війну та визначення основних каналів поширення інформаційного продукту;
- окреслити власну методику у розробці та реалізації репортажів про війну, оцінювання інформаційного продукту та визначення можливих шляхів покращення;
- виокремити особливості підготовки аудіовізуальних матеріалів, дотичних проблематики війни в професійних медіа, зокрема в регіональних;

- презентувати сценарії репортажів, розроблених в рамках кваліфікаційної роботи.

Інформаційний продукт: представляє собою серію репортажів про війну та її наслідки: «Рятувалася від війни рукотворінням: у Дніпрі відкрилася виставка переселенки з Бахмуту», ««Покричав, заспокоївся, наклав собі турнікет»: військовослужбовець Михайло втратив ногу на війні», «Пісочниця, бейбісітінг, домашні улюбленці: що всередині креативних укриттів Дніпра?», «Про героя, військового та революціонера: у Дніпрі відбувся благодійний показ фільму «Фелікс», «Розмальована квітами зброя: у Дніпрі пройшов благодійний ярмарок».

Новизна інформаційного продукту полягає в його акценті на соціальну важливість. Основним завдання журналістики в часи війни є надання актуальної інформації про стан різних аспектів соціального впливу, саме тому в серії репортажів головними героями стають не військовослужбовці, а звичайні люди, які можуть надихнути інших громадян на певну модель соціальної поведінки, підвищити обізнаність в можливостях та досягти спільного розуміння важливих соціальних проблем в країні, де щоденно триває війна. Поєднання соціального та комунікативного в серії медіаматеріалів може бути не тільки відображенням інформаційної дійсності, частиною редакції політики, але і втіленням журналістської місії.

Практичне значення інформаційного продукту: матеріали кваліфікаційної роботи представляють собою ефірний продукт, який не тільки транслювався у окремих випусках новин, але і представлений в мережі Інтернет: репортажі опубліковані в соціальних мережах телеканалу та на сайті новин «Відкритого»: 25.01.2024 («Про героя, військового та революціонера: у Дніпрі відбувся благодійний показ фільму «Фелікс»»), 30.01.2024 («Пісочниця, бейбісітінг, домашні улюбленці: що всередині креативних укриттів Дніпра?»), 06.02.2024 («Покричав, заспокоївся, наклав собі турнікет»: військовослужбовець Михайло втратив ногу на війні»), 08.02.2024 («Розмальована квітами зброя: у

Дніпрі пройшов благодійний ярмарок»), 15.02.2024 («Рятувалася від війни рукотворінням: у Дніпрі відкрилася виставка переселенки з Бахмуту»). Це дає можливість не тільки вважати їх окремим продуктом для ефіру, але і надає можливість кожному охочому повернутися до матеріалів, побачити напрацювання, і взаємодіяти з медіапродуктом, що може бути корисно як для студентів, вивчаючих журналістику, так і для професіоналів, працюючих в регіональних медіа, але розташованих в інших регіонах, оскільки тема є актуальною і новою для нашого медіапростору, і є певним доробком її презентації для широкого кола глядачів.

РОЗДІЛ 1. РЕГІОНАЛЬНІ МЕДІА В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ: ОБҐРУНТУВАННЯ ПРОЄКТУ

Огляд наукових розробок за темою кваліфікаційної роботи. Зважаючи на широкий контекст історії людства, можна теоретизувати, що під час воєн журналістика, зокрема і регіональна, нерідко відіграє ключову роль у формуванні думки суспільства, пробудженні громадської свідомості та забезпеченні доступу до об'єктивної інформації. Висвітлення подій війни є елементом демократичного суспільства та відповідає принципу відкритості, а отже автоматично стає прямим обов'язком журналістів воюючої країни. Адже доступ до об'єктивної, актуальної та достовірної інформації про події збройного конфлікту є фундаментальним правом громадян, аби вони могли приймати рішення та реагувати на ситуацію відповідно до їхніх інтересів та потреб. Про це пишуть у своїх працях О. М. Гороховський [1], А.Б. Блага, О.А. Мартиненко, Б.С. Мойса, Р.В. Шутов [10], З. Вайшенберг [2], В. Іванов, В. Сердюк [8], Різун В. В. [3], журналіст О. С. Коптєв [24]. Дослідники пропонують низку аргументів:

– В. О. Жадько [14] пише, що один із ключових інструментів протидії інформаційним загрозам є розвиток українського інформаційного простору, забезпечення захисту прав громадян на вільний доступ до інформації, а журналіста – на її оброблення та поширення.

– У часи війни важливо забезпечити оперативний доступ до достовірної інформації про поточні події. Для цього уряд має не лише надавати інформацію журналістам, а й не перешкоджати здобувати її самостійно, зокрема через спілкування з ключовими особами, причетними до фронту. Про це пише А. Баровська [16].

– Основна мета розповсюдження новин – служити загальному добробуту шляхом інформування людей і спонукання їх виносити судження з приводу проблем. Громадська просвіта є предтечою справедливості і основою демократії. Обов'язок журналіста – досягати цих цілей, шукаючи

правду та надаючи справедливий і вичерпний опис подій і проблем. Про це пише дослідник Іггерс Дж. [21].

– О. М. Гороховський[1] зазначає, що інформація – єдиний ресурс у сучасному світі, який попри будь-які обставини невпинно збільшується. Феноменальна швидкість його поширення є ще однією влучною характеристикою нашої епохи. Різноманітність каналів отримання, створення та поширення інформації надає можливість медійникам впливати на формування певних поглядів.

– А.Б. Блага, О.А. Мартиненко, Б.С. Мойса, Р.В. Шутов [10] пишуть: брак в Україні програм захисту населення від пагубних впливів інформаційної війни, а також масової просвіти серед різноманітних верств населення став очевидним ще у 2014 році. Ключову роль у виправленні ситуації відіграють журналісти.

– Працівники медіа несуть пряму соціальну відповідальність за те, щоб створювати та поширювати у суспільному просторі обговорення потреб, проблем та інтересів населення. Про це пише З. Вайшенберг [2].

– Право журналістів на здобування та обробку інформації гарантує право громадян на доступ до цієї інформації. Це відображає потребу суспільства у розумінні навколишнього середовища, формуванні власних поглядів і орієнтирів. Кожен представник медіа несе відповідальність перед своєю аудиторією за представлення об'єктивної та достовірної інформації про події, потреби та проблеми, що виникають, оскільки суспільство має право на інформацію про себе та все, що може вплинути на нього. Про це писали В. Іванов і В. Сердюк [8].

– На думку В. В. Різуна [3], протягом усієї історії ЗМК розвивались відповідно до вимог часу: змінювались способи збору інформації, стилі її подачі та багато інших аспектів. Втім незмінною залишалась головна ціль: фіксація та трансляція об'єктивного сьогодення, а також позиціонування журналіста, як безпосереднього учасника суспільних процесів. Позиція

байдужих посередницьких медіа означає використання їх як інструменту задоволення потреб тих, хто фінансує чи замовляє журналістські матеріали.

– Журналіст О. С. Коптєв [24] у своїй науковій праці пише, що національна безпека напряду залежить від обізнаності українського суспільства щодо об'єктивного стану речей в країні. Медіа мають сприяти підвищенню рівня інформованості громадян, як на регіональній, так і на міжнародній аренах.

Важливе значення для успішного функціонування та здорового стану суспільства має ступінь задоволення базової потреби в інформації [17]. Медіа не можуть вважатись повноправними «вартовими демократії», якщо не інформують про потреби, проблеми, ідеї та точки зору, що виникають у громаді, не рефлексують на суспільно-важливі питання, навіть якщо ті викликають незрозуміння та хвилювання [13]. Однак нерідко новини стають й стратегічним товаром, який використовується для формування громадської думки, міжнародного впливу та захисту національних інтересів. Британський кореспондент Макс Гейстінгс під час конфлікту на Фолклендських островах знаменито зауважив: «Коли нація перебуває у стані війни, репортаж стає продовженням військових зусиль. Об'єктивність повертається в моду лише тоді, коли зникає затемнення». [20] Схожу думку висловлюють Отар Довженко, Анна Єгорова, Тетяна Іванова, Вадим Міський, Валентина Потапова, Андрій Юричко [15]. На їхню думку, коли мова йде про тероризм та збройний напад, журналісти не можуть та не мусять в повному обсязі забезпечувати баланс думок та дозволяти ворогові висловлювати свої погляди.

Однак на противагу цій думці члени комісії з журналістської етики [18] пишуть, що під час збройного конфлікту стандарти медіа повинні залишатись незмінними. Більш того, саме через війну працівники медіа повинні зосередити особливу увагу на дотриманні достовірності та об'єктивності при створенні та розповсюдженні новин. Дар'я Орлова [5] у своїх дослідженнях дійшла висновку, що під час збройного конфлікту в українських медіа проквітає плюралізм у

підходах та є відчутним високий рівень невизначеності стосовно того, як варто висвітлювати ті чи інші теми, пов'язані з війною. Однак відомо, що під час війни особлива увага приділяється таким темам як фронт, обстріли мирних міст, окуповані чи прифронтові території, а також життя та проблеми військових, біженців і ВПО.

Утім під час війни важливо освітлювати не лише події фронту, а й вплив збройного конфлікту на життя людей та культуру. Важливо показувати, чим живуть міста поза війною [26]. Про це писали Довженко О., Єгорова А., Іванова Т., Міський В., Потапова В., Юричко А. [15], Михайлин І. Л. [4]. Їхні точки зору збігаються у загальній ідеї висвітлювання не лише суть важливих подій, а й рефлексії суспільства на них:

- Європейська асоціація регіонального телебачення пропонує думку, що у будь-які часи регіональні громадські медіа мають підтримувати традиційну культурну діяльність, висвітлювати аспекти місцевого життя [22].
- Михайлин І. Л. [4] писав, що професія журналіста покладає на нього обов'язок завжди бути в центрі подій, розуміти та глибинно опрацьовувати їх зміст, розкривати передумови та наслідки, і влучно пояснювати це аудиторії.
- Журналісти мусять працювати над тим, щоб їх новини були не лише об'єктивними, точними та достовірними, а й мали велике соціальне значення [19].

Три із п'яти репортажів інформаційного проєкту торкаються теми впливу війни на мистецтво. Про його важливість в житті суспільства писали безліч дослідників. Сектор культури стосується нашої ідентичності та нашої спадщини, які відрізняють нас від інших країн і націй [30].

Хьюго Слім [31] у своїй науковій праці писав, що культурні надбання не просто дають людям творче задоволення та соціальне життя як емоційне суспільне благо, вони вплетені в саму тканину нашої особливої ідентичності як людини. «Ми є тим, у що віримо». [31] Мистецтво завжди віддзеркалювало культурні, політичні та соціальні реалії часу, в якому воно створювалося.

Художники використовували свою творчу майстерність, щоб передати суть своєї епохи, надаючи миттєвий знімок суспільства, який неможливо передати іншими засобами [32].

Іншими словами, мистецтво – це відповідальність досліджувати суспільно актуальні питання на пульсі часу. Воно не може запобігти або покласти край війнам, але воно має величезний потенціал залучити людей так, як не зможе жоден інший засіб [33].

Під час війни мистецтво діє як візуальний та емоційний запис війни, документуючи події, досвід і перспективи, які інакше могли б бути втрачені для історії. Картини, фотографії та інші твори мистецтва є свідками реальності конфлікту, допомагаючи майбутнім поколінням зрозуміти людські втрати та ширші наслідки війни [29].

Мистецтво під час війни важливо досліджувати тому, що воно стає потужним засобом для повідомлення про необхідність змін, сприяння співпереживанню та мобілізації колективних дій [34].

Таким чином, ми бачимо, що новини є рушійною силою, чинником змін. Вони здатні мотивувати людей впливати та діяти. Тим часом фейки, нестача інформації або її хаос можуть деморалізувати та виснажити аудиторію, викликати у неї почуття безсилля. Забезпечення суспільства якісними та соціально-важливими новинами – це головна задача журналіста під час війни, його першочергове покликання. Медіа служать життєво важливим каналом зв'язку між тими, хто воює, і тими, хто більш віддалено бере участь у війні або побічно переживає її. Втім помилково вважати, що журналісти лише виконують роль посередників, які забезпечують перетин інформаційних меж між безпосередніми учасниками конфлікту та цивільними мешканцями. Історія зберігає достатньо доказів того, що під час війни медіа є неймовірно потужними інструментами, які здатні притягнути уряди до відповідальності, охопити маси важливою інформацією та відкрити очі на нові перспективи. Тож не можна недооцінювати потребу суспільства в отриманні інформації та потужний вплив,

який ця інформація може спричинити на хід російсько-української війни, а також думки та дії світової спільноти.

Під час війни висвітлення медіа необхідно розглядати як ключовий елемент формування громадської думки та уявлень про події конфлікту та його наслідки. У цьому контексті вкрай важливим є не лише зосередження на висвітленні теми фронту, але й обов'язкове включення в інформаційний потік аспектів, пов'язаних з впливом конфлікту на життя мирних міст та їхніх мешканців.

Враховуючи складність та багатовекторність впливу війни на суспільство, медіа також не повинні мовчати про рефлексію культури та мистецтва на війну, оскільки це є важливим аспектом формування колективної пам'яті та розуміння воєнних подій. Такий змістовний підхід до висвітлення збройного конфлікту сприяє більш повному розумінню ситуації у країні, а також підвищенню освіченості та емпатії громадськості.

Обґрунтування актуальності створення інформаційного продукту. Під час збройного конфлікту медіа стають важливим каналом зв'язку, завдяки яким новини із зон бойових дій досягають тих, хто живе вдома, допомагаючи розуміти суть конфлікту та його наслідки. Журналісти виконують багато функцій: коригують хибні уявлення, розкривають приховані мотиви, фейки та маніпуляції, а також емоційно розвантажують та сприяють збалансованості сил [12]. Крім того, медіа впливають на міжнародні відносини, а також виконують функції контролю за владою та військовими діями, розкриваючи можливі порушення прав людини, корупцію та інші негативні аспекти війни.

У своєму дослідженні ролі медіа під час збройного конфлікту Ендрю Падафет [20] пише, що чим більше медіа приділяють увагу конфлікту та пишуть про нього новини, тим більший це спричиняє тиск на уряди з метою втручання. За останнє століття спостерігалось десятки випадків, коли уряди втручались лише після тривалих і публічних компаній у медіа. А там, де медійна увага була відсутня (як це було в Руанді, наприклад), вони уникали вжиття заходів.

Цю теорію підтверджує й досвід журналістів під час війни в Іраку (2003-2011). Тоді журналістика відіграла критичну роль у розкритті нестачі інформації, розповсюдженні альтернативних поглядів та формуванні громадської думки. Зокрема, журналіст Майкл Йон зосереджував увагу на порушеннях прав людини та гуманітарних катастрофах. Його праця допомогла змінити сприйняття військового конфлікту. Статті та звіти Майкла Йона надавали цінну інформацію для громадськості та політичних діячів і сприяли кращому розумінню ситуації в Іраку.

Медіа завжди мали особливе ставлення до війни та будь-якого іншого збройного конфлікту. Головним чином тому, що кожна з цих ситуацій вважається важливою для новин і надзвичайно важливою для суспільства [27]. Дослідники інформаційно-психологічного протиборства Жарков Я., Компанцева Л., Остроухов В. В., Петрик В. М., Присяжнюк М. М., Скулиш Є. Д. [11] пишуть, що одним із найпотужніших інструментів протидії інформаційним атакам ворога є медіа, адже вони мають потенціал впливати та навіть формувати суспільну свідомість, ціннісні ідеали та політичні погляди. Важливо зазначити, що те, про що медіа вирішують не повідомляти, може мати такий же вплив, як і те, про що вони повідомляють. Замовчування певних фактів, подій чи перспектив може спотворити суспільну думку та призвести до фрагментованого та неймовірно поляризованого розуміння конфлікту.

Сучасні війни та їх наслідки все частіше та більше фільмуються, адже зараз, в епоху відео, діє негласне правило: «якщо немає зображення, немає історії». Новини та події, які неможливо зафіксувати «на плівку» або до яких журналіст не може отримати доступ, як правило, не мають попиту [25].

Дослідниці А. Лісневська та Т. Коженівська [7] пишуть, що репортаж, як жанр, здатний передати дійсність краще, ніж газета або радіо, оскільки пропонує громадянам наочну відеорозповідь і присутність на місці подій репортера. Відеоматеріал стає символом журналістської автентичності та достовірності: «Якщо я стою тут у прямому ефірі, а за мною будинок, у який вгатила ракета, то я журналіст і ви повинні мені вірити». В часи війни робота журналістів не стає

легшою, та навіть навпаки, обов'язки та вимоги до них лише зростають. Саме тому критично важливими стають вміння працівників медіа працювати в рамках професійних стандартів в умовах збройного конфлікту [31].

Робота **регіональних медіа** є не менш важливою, ніж національних, під час війни. Однією з головних причин є те, регіональні медіа мають прямий доступ до інформації та подій, що відбуваються в конкретному регіоні, що робить їх незамінним джерелом інформації для місцевого населення. Більшість місцевих питань вимагають ретельності, розуміння та старанності, на які здатні лише місцеві репортери на місцях [28]. У військових конфліктах ця пряма доступність може бути вирішальною для мобілізації та безпеки місцевих громад. Зокрема, регіональні медіа краще розуміють місцеві реалії, культурні особливості та соціальні динаміки, що дозволяє їм надати об'єктивну та контекстуалізовану інформацію населенню. Регіональні журналісти відображають вплив війни на місцеву економіку, соціальну сферу та інші аспекти життя в регіоні. Дослідниця регіональної журналістики С. М. Матвієнків [6] пише, що українські локальні медіа є відображенням свого регіону, що відслідковують та висвітлюють його події, потреби та проблеми. Під час війни вони все більше підіймають теми забезпечення обороноздатності, діяльності волонтерів, надання допомоги ВПО та багато інших. Регіональні медіа України демонструють професіоналізм та готовність діяти в інтересах не лише держави, а й власної аудиторії. Регіональні медіа об'єднують членів свого регіону, створюють та поширюють новини на основі спільних цінностей, ідей та потреб. Лише згуртовані громада та медіа здатні впливати на місцеву владу та різноманітні організації [9].

Опис концепції інформаційного проекту. Практична частина кваліфікаційної роботи складається з п'яти регіональних репортажів, що торкаються теми війни в Україні, її наслідків, впливу на людей і культуру.

У центрі *першого* репортажу – відкриття у Дніпрі виставки внутрішньо переміщеної жінки з Бахмуту, яка на початку війни була вимушена тікати з рідного міста та протягом наступних двох років рятувалась від стресу

рукотворінням. У матеріалі не лише розкриваються історія майстрині та деталі виставки, а й порушується питання ефективності арттерапії в рамках психологічної адаптації постраждалих від війни.

Другий репортаж у серії розповідає історію військовослужбовця Михайла, який роками захищав Україну та втратив ногу, наступивши на ворожий боеприпас у селі Кліщіївка Бахмутського району. Розповідь бійця не лише відкриває завісу справжнього фронту, а й демонструє приклад того, як знаходити сили не покладати рук та зберігати оптимістичний настрій навіть у найтяжчі періоди життя.

Третій репортаж має назву «Пісочниця, бейбісітінг, домашні улюбленці» та знайомить глядача з декількома незвичними укриттями Дніпра. Ті, хто безпосередньо займався їх створенням, розкривають у відеоматеріалі деталі своїх креативних рішень та висувають оновлену концепцію сховищ, яка відповідає психологічним потребам українців. Концепцію, згідно якої укриття було б обладнане та декороване таким чином, щоб зберегти свої головні функції, втім не асоціюватись у населення виключно з війною та небезпекою.

В центрі *четвертого* репортажу – благодійний показ у Дніпрі історично-документального фільму «Фелікс», який зняли за донати українців. Стрічка розповідає про військового, революціонера, героя Фелікса Куртаніча, який роками захищав Україну та загинув через три місяці після повномасштабного вторгнення. У відеоматеріалі – про переживання близькими смерті героя, побратимство та популяризацію народних донатів.

П'ятий репортаж має назву «Зброя, що відпрацювала по ворогу, знову принесе користь нашим захисникам» і розповідає про благодійний ярмарок, який влаштували у Дніпрі. На ньому майстриня петриківського розпису та організаторка виставки представили 4 снаряди, розмальовані квітами та патріотичними написами. Авторка розпису розмірковує над новим українським мистецтвом, що відповідає реаліям і викликам сьогодення, а отже є невід'ємним від війни та зброї.

Обґрунтування новизни інформаційного продукту. Журналістські репортажі можуть бути різними за форматом, стилем та спрямованістю. П'ять відеоматеріалів, що представлені в рамках практичної частини кваліфікаційної роботи, можна поділити на два типи: репортаж-новина (який відповідає на запитання «хто, що, де, коли, чому») та репортаж-історія. Більшість репортажів у серії включають елементи обох типів.

Регіональні репортажі, що розповідають *історії людей*, яких так чи інакше торкнулась війна, є надзвичайно важливими з багатьох причин. По-перше, вони допомагають збагатити людське розуміння війни, перетворюючи абстрактні статистики та політичні рішення на живі та конкретні людські долі. Ці репортажі роблять війну більш особистою, відчутною та емоційно зрозумілою для глядачів. По-друге, репортажі-історії допомагають зрозуміти реальні наслідки війни на життя людей. Вони розкривають руйнування, трагедії та страждання, з якими стикаються люди під час збройних конфліктів. По-третє, репортажі-історії допомагають підвищити свідомість громадськості щодо проблем, з якими стикаються жертви війни. Вони можуть викликати емоційну реакцію, виявити несправедливість та надихнути на дії, спрямовані на полегшення чужих страждань.

Регіональні *репортажі-новини* зазвичай охоплюють ширший спектр подій, що відбуваються у конкретному регіоні та мають відношення до військових дій. Наприклад, це може бути інформація про благодійні заходи або акції, організовані для підтримки військових чи їх сімей, мистецькі події, пов'язані з війною, тощо. Такі репортажі надають жителям регіону важливу інформацію про події, що відбуваються поруч, допомагають показати не лише військову складову конфлікту, а й вплив війни на місцеве населення та їхнє повсякденне життя.

Інформаційний проєкт кваліфікаційної роботи, що складається з п'яти репортажів на регіональному телеканалі «Відкритий», є актуальним та важливим з тих причин, з яких велике значення має функціонування загалом усіх медіа у воюючій державі, що висвітлюють події конфлікту.

– **Інформованість громадян** про події, які відбуваються у їхній країні, включаючи війну та її наслідки. Медіа відіграють ключову роль у інформуванні громадян про події війни. Їхня здатність надавати об'єктивну та достовірну інформацію, а також аналізувати та коментувати воєнні події робить їх невід'ємною складовою у забезпеченні демократичних процесів та громадської свідомості. Таким чином, роль медіа в інформуванні громадян про війну є надзвичайно важливою для сучасного суспільства.

– **Документування історії.** Створення новин про війну має на меті не лише інформування, а й збереження історичної пам'яті про події конфлікту та його наслідки. Ретельне документування дозволяє аналізувати та вивчати події в майбутньому, надаючи можливість зрозуміти причини та наслідки воєнних дій.

– **Підтримка громадської свідомості.** Висвітлення новин про війну поширює обґрунтоване розуміння ситуації серед громадян, сприяючи формування їхньої позиції.

– **Контрпропаганда.** Медіа є потужним важелем для протидії пропаганді противника, поширюваними ними маніпуляціями та недостовірної інформації. Ціллю журналістики у таких випадках є не лише розкриття неправдивих маніпулятивних даних супротивника, але й надання громадськості альтернативних доказів.

– **Залучення громадян.** Новини про війну та її руйнівні наслідки можуть впливати на думки та почуття громадян, мотивуючи їх підтримувати зусилля уряду, займатись волонтерством і навіть приймати рішення доєднатись до ЗСУ.

– **Міжнародна співпраця та підтримка.** Висвітлення збройного конфлікту у медіа підвищує шанси отримати підтримку від міжнародного співтовариства, включаючи не лише політичну, а й військову та гуманітарну підтримку. Крім того, це може сприяти формуванню міжнародних альянсів та співробітництва для забезпечення миру та стабільності у країні.

– **Психологічна підтримка.** Висвітлення у медіа подій довготривалого збройного конфлікту може мати позитивні аспекти, розповідаючи про волонтерство, успіхи на фронті тощо. Такі новини можуть слугувати джерелом надії та навіть оптимізму серед громадян. Однак подібну реакцію можуть забезпечувати і важливі інформаційні повідомлення. Наприклад, новина про те, що внаслідок чергового ракетного обстрілу у столиці вдалося уникнути жертв, може призвести до полегшення для сотень або тисяч громадян, які з якихось причин не можуть додзвонитись своїм рідним.

Отже, інформаційний проєкт кваліфікаційної роботи, що складається з п'яти репортажів на регіональному телеканалі «Відкритий», має значну новизну, актуальність і важливість. Основними причинами є важлива роль медіа у воюючій державі, яка висвітлює події конфлікту. Медіа інформують громадян про воєнні події, документують історію, підтримують громадську свідомість, борються з пропагандою, залучають громадян до активних дій, сприяють міжнародній співпраці та надають психологічну підтримку. Таким чином, усі п'ять репортажів проєкту роблять вагомий внесок у інформування та підтримку українського суспільства у часи російсько-української війни.

РОЗДІЛ 2. ІНФОРМАЦІЙНІ МАТЕРІАЛИ НА ТЕМУ ВІЙНИ: ЦІЛЬОВА АУДИТОРІЯ, КАНАЛИ ПОШИРЕННЯ, РЕСУРСИ ДЛЯ СТВОРЕННЯ

Цільова аудиторія інформаційного продукту. Розгляд проєкту кваліфікаційної роботи не можливо відокремити від телеканалу, який став базовим для реалізації репортажів. Телеканал «Відкритий» [23] – є регіональним аудіовізуальним медіа з кабельним каналом мовлення. Його цільова аудиторія є найрізноманітнішою. В першу чергу телеканал привертає глядачів з міста Дніпра та Дніпропетровської області, адже розповідає про події, заходи та акції, що відбуваються у регіоні. «Відкритий» звертається до широкого спектру вікових груп: молодь, дорослі та літні люди можуть знайти в інформаційному просторі телеканалу цікаву та актуальну інформацію відповідно до їхніх інтересів та потреб. Цільова аудиторія також включає різноманітні фахові спільноти, зокрема військових та їхні родини, оскільки «Відкритий» створює дуже багато контенту про війну в Україні і регулярно розповідає історії військових з Дніпропетровщини.

Цільова аудиторія інформаційного продукту може бути досить широкою та різноманітною. Це пов'язано із тим, що майже кожен репортаж торкається не однієї теми, а одразу декількох. Тим не менш, у кожного матеріалу можуть бути різні глядачі.

Перший репортаж розповідає про відкриття у Дніпрі виставки внутрішньо переміщеної жінки з Бахмуту, яка на початку війни була вимушена тікати з рідного міста та протягом наступних двох років рятувалась від стресу рукотворінням. У матеріалі розкриваються трагічна історія майстрині, деталі виставки, а також порушується питання ефективності арттерапії в рамках психологічної адаптації постраждалих від війни. Цей репортаж може викликати інтерес у широкого спектру аудиторії, включаючи, але не обмежуючись такими групами:

- Активісти та фахівці соціальної сфери, що займаються соціальною підтримкою та психологічною допомогою, які також проявляють інтерес до психологічної реабілітації осіб, що постраждали від війни.
- Представники медіа, журналісти та дослідники воєн можуть виявити зацікавленість у глибокому аналізі арттерапії та її впливу на осіб, що постраждали від війни, оскільки вони займаються тематикою збройних конфліктів.
- Політики та громадські діячі, які мають вплив на прийняття рішень у сфері соціальної та психологічної допомоги для внутрішньо переміщених осіб та інших постраждалих від війни.
- Люди, що мають інтерес до мистецтва, культури та соціальних питань.

Другий репортаж у серії розповідає історію військовослужбовця Михайла, який роками захищав Україну та втратив ногу, наступивши на ворожий боеприпас у селі Кліщіївка Бахмутського району. Розповідь бійця не лише відкриває завісу справжнього фронту, а й демонструє приклад того, як знаходити сили не покладати рук та зберігати оптимістичний настрій навіть у найтяжчі періоди життя. Цей матеріал може бути спрямований на такі цільові аудиторії:

- Військовослужбовці, ветерани та їхні батьки. Історія Михайла може привернути увагу військових і ветеранів, які пройшли подібний шлях, а також їхніх сімей. Вони зможуть знайти в репортажі відображення власного досвіду та виявити солідарність з пораненим героєм.
- Активісти та організації, що допомагають військовим. Ця група осіб може бути зацікавлена в тому, щоб дізнатися реальні історії військових та їх потреби, аби краще адаптувати програми підтримки та реабілітації.
- Фахівці сфери психології та психіатрії. Даним спеціалістам цей репортаж може бути корисним у контексті вивчення стресу, травм та методів психологічної підтримки ветеранів.

- Студенти та дослідники. Цільова аудиторія також може включати студентів, які вивчають військову історію, психологію війни та соціологічні аспекти військових конфліктів.

Третій репортаж має назву «Пісочниця, бейбісітінг, домашні улюбленці» та знайомить глядача з декількома незвичними укриттями Дніпра. Ті, хто безпосередньо займався їх створенням, розкривають у відеоматеріалі деталі своїх креативних рішень та висувають оновлену концепцію сховищ, яка відповідала б психологічним потребам українців. Концепцію, згідно якої укриття було б обладнане та декороване таким чином, щоб зберегти свої головні функції, втім не асоціюватись у населення виключно з війною та небезпекою. Цей матеріал може зацікавити таку аудиторію:

- Місцеві громади та міські планувальники. Люди, які цікавляться розвитком міста та підвищенням комфорту для його жителів, можуть зацікавитись ідеями та концепціями нових укриттів з ціллю використання отриманої інформації при плануванні міського середовища.
- Дизайнери та архітектори. Професіонали в галузі дизайну та архітектури можуть зацікавитись креативними рішеннями, що стосуються концепції нових укриттів. Вони можуть використати ці ідеї для власних проєктів.
- Психологи та соціологи. Фахівці у галузях психології та соціології можуть виявити інтерес до репортажу в рамках дослідження нових психологічних потреб суспільства та можливих шляхів їх забезпечення.
- Фахівці, які впроваджують інновації в галузі житлового будівництва, можуть бути зацікавлені у вивченні нових підходів до створення просторів для життя.

В центрі четвертого репортажу – благодійний показ у Дніпрі історично-документального фільму «Фелікс», який зняли за донати українців. Стрічка розповідає про військового, революціонера, героя Фелікса Куртаніча, який роками захищав Україну та загинув через три місяці після повномасштабного вторгнення. У відеоматеріалі – про переживання близькими смерті героя,

побратимство та популяризацію народних донатів. Цей репортаж може зацікавити таку аудиторію:

- Військовослужбовці та ветерани. Репортаж, у якому розповідається історія життя героя Фелікса Куртаніча, здатний зацікавити військових, які служили або продовжують служити у Збройних Силах. Вони можуть співчувати та відчувати солідарність з родиною та побратимами Фелікса.
- Активісти та благодійники. Особи, що активно долучаються до благодійних акцій та донатів на підтримку армії, можуть зацікавитись репортажем про показ фільму «Фелікс» та його впливом на підвищення свідомості громадськості про внесок військових у захист країни.
- Історики та прихильники історичних фільмів, особливо ті, хто цікавиться життям та діяльністю героїв минулого та сьогодення, зокрема тих, хто брав участь у війні та боротьбі за незалежність.
- Журналісти, які цікавляться темами війни, героїзму та патріотизму, можуть також зацікавитись історією створення та показом фільму «Фелікс», як прикладом використання кіномистецтва для вшанування героїв.

П'ятий репортаж має назву «Зброя, що відпрацювала по ворогу, знову принесе користь нашим захисникам» і розповідає про благодійний ярмарок, який влаштували у Дніпрі. На ньому майстриня петриківського розпису та організаторка виставки представили 4 снаряди, розмальовані квітами та патріотичними написами. Авторка розпису розмірковує над новим українським мистецтвом, що відповідає реаліям і викликам сьогодення, а отже є невід'ємним від війни та зброї. Цей репортаж може зацікавити таку аудиторію:

- Експерти у галузі мистецтва та творчі особистості. Особи, що цікавляться актуальними тенденціями у світі мистецтва та експериментами у сфері художньої творчості, можуть виявити зацікавленість у цьому репортажі, оскільки він виступає прикладом творчого застосування нестандартних матеріалів для вираження емоцій.

- Військовослужбовці. Історія про те, як зброя може стати об'єктом мистецького творення та символом патріотизму, може зацікавити військових, які бачать це як спосіб вшанування їхнього служіння та жертв.
- Активісти та громадські організації. Фахівці, що займаються патріотичним вихованням та підтримкою військових, можуть виявити інтерес до інноваційних методів привертання уваги до важливих питань через мистецтво та культуру, що висвітлені у репортажі.
- Журналісти, які працюють з темами війни, мистецтва та культурних ініціатив, можуть бути зацікавлені в розкритті теми нового українського мистецтва, що відповідає сучасним реаліям та викликам.
- Поціновувачі мистецтва та культури, що підтримують ініціативи, спрямовані на вшанування військових та підтримку патріотичного духу.

Канали поширення інформаційного продукту / Комунікативні канали інформаційної акції. Серед них такі майданчики, як YouTube, Facebook, веб-сайт медіахолдингу «Відкритий». Зокрема, усі п'ять відеоматеріалів залишалися у новинах телеканалу на добу. Кожен репортаж транслювався у прямому ефірі о 13:15, а також був доступний у повторних ефірах о 16:15, 18:15, 20:15 та 9:15. Використання різноманітних майданчиків для поширення новин має декілька ключових переваг. Однією із них є масове охоплення аудиторії. Різні платформи, такі як Facebook, YouTube, веб-сайт та прямий ефір телеканалу мають різних глядачів. Наприклад, для людей похилого віку, які не вміють користуватись сучасними гаджетами та не мають доступу до соціальних мереж, найчастіше єдиною опцією залишається прямий ефір, адже він транслюється по телебаченню. Використання різних платформ дозволяє забезпечити доступність контенту для різних користувачів. Другою перевагою є різноманітність форматів, адже кожна з представлених платформ має свої унікальні можливості для поширення контенту. Наприклад, на Facebook, окрім самого відеоматеріалу, можна опублікувати текстові пости та фотографії. Використання різних форматів дозволяє залучити аудиторію різних вподобань. Третьою перевагою є

збільшення впливу, оскільки поєднання різних майданчиків дозволяє створити стратегію та збільшити свій вплив в медіапросторі регіону. Четвертою перевагою є ефективна комунікація з аудиторією, адже різні платформи надають можливість взаємодії з аудиторією в різних форматах, таких як коментарі, лайки, підписка на канал, репост та інші. Це дозволяє взаємодіяти з глядачами, підтримувати їхні відгуки та відповідати на їхні запитання та побажання.

У використанні кожної з перерахованих платформ є свої переваги та недоліки. Facebook є однією з найпопулярніших соціальних мереж у світі з великою кількістю активних користувачів. Ця платформа дає можливість публікувати різноманітний контент, включаючи тексти, фотографії, відео тощо. Серед переваг: широке охоплення аудиторії, можливість взаємодії з аудиторією через коментарі, лайки, репости та приватні повідомлення, різноманітність контенту, можливість аналізу даних. Утім є і недоліки: органічне охоплення постів на Facebook може бути обмеженим алгоритмами платформи, регулярна зміна алгоритмів платформи, що вимагає постійного адаптування та оновлення стратегій залучення аудиторії, велика конкуренція за увагу, а також проблеми з аутентичністю та довірою, пов'язані з тим, що на платформі часто зустрічаються проблеми з розповсюдженням фейкових новин та зловживанням інформацією.

YouTube є найбільшою платформою для відеохостингу у світі, з мільярдами активних користувачів, яка дозволяє створювати та розповсюджувати відеоконтент. Серед переваг цієї платформи: велика аудиторія, можливість монетизації контенту та отримання доходу від реклами, широкий спектр інструментів для взаємодії з інструментами (лайк, підписка, репост, коментарі, опитування тощо). Серед недоліків: велика конкуренція та високі вимоги до якості контенту. Веб-сайт медіахолдингу дозволяє зберігати вміст архіву, створювати спеціалізовані розділи для різних категорій новин, а також залучати трафік із пошукових систем. Прямий ефірний телеканалу є традиційним та ефективним способом залучення аудиторії, зокрема тих, хто використовує традиційні медіа. Він дозволяє залучати широку аудиторію та надає можливість транслювати важливі події в реальному часі.

Ресурсні витрати на створення інформаційного продукту є майже ідентичними тим витратам, яких зазнають інші телеканали міста. Створення журналістського репортажу для регіонального телеканалу – це багатоетапний та складний процес, який потребує багато часу, знань та зусиль, втім не фінансових витрат. Для кожної зйомки використовуються відеокамери зі штативами, накамерним світлом, набори акумуляторів, динамічний мікрофон або петличний мікрофон – це єдина техніка, яке потрібна. Безумно, навіть один виїзд коштує медіахолдину грошей: витрати на транспорт (бензин), обладнання для зйомки, оплата роботи журналістів, відео-операторів та монтажерів. Тим часом, аби здобути інформацію, домовитись та влаштувати зйомку, відслухати та відписати матеріал, журналіст витрачає власний ресурс: час, сили та знання.

Наразі телеканал знаходиться у фазі свого активного розвитку, тому його ресурси та можливості невпинно зростають. По-перше, майже щомісяця збільшується штат та навіть з'являються нові посади, такі як продюсер, літературний редактор тощо. Загалом на «Відкритому» працюють до шістдесяти людей. Серед них близько тридцяти «журналістів-новинників» та «журналістів-сайтовиків», чотири оператори, п'ять монтажерів, до десяти людей, що займають керуючі позиції, та майже десять людей технічних спеціальностей. Утім наразі не спостерігається такого ж активного технічного розвитку. Наявне обладнання обмежене у розмаїтті та кількості, втім в цілому відповідає сучасним стандартам та потребам телекомунікаційної індустрії регіонального рівня.

Виокремити певні фінансові витрати для реалізації одного репортажу неможливо через комерційну таємницю щодо поширення інформації про фінансове становище. Втім цілком можливо окреслити певну тривалість виробництва – для одного репортажу в середньому було витрачено один робочий день: вісім годин роботи журналіста, не менше двох годин роботи оператора, близько однієї години роботи монтажера та менше однієї години роботи редактора. Мінімальний склад осіб, що можуть реалізувати такий проект, нараховує четверо спеціалістів.

Таким чином, досліджуючи процес виробництва інформаційних матеріалів про війну, слід зазначити, що поняття цільова аудиторія з одного боку пов'язана з цільовою аудиторією медіа (як наприклад регіональний телеканал «Відкритий»), але з іншого, через поширення матеріалів в мережі інтернет може бути більш розширеною, враховуючи тематичне наповнення матеріалів. Основний вектор комунікації з аудиторією продовжує стабільно залишатися в традиційному визначені (регіональний телеканал окреслений певним розповсюдженням сигналу), проте має і нові надбання, як поширення матеріалів через конвергентність, таким чином надаючи нові форми комунікації зі сталою та новою аудиторіями. Виокремлення собівартості телевізійного репортажу в контексті фінансової діяльності цілого телеканалу є складно-розрахованою, проте займає вісім годин роботи та потребує щонайменше чотирьох спеціалістів, які працюють над матеріалом. Втім в цілому більшість витрат є ідентичними для регіональних телеканалів України.

РОЗДІЛ 3. РОЗРОБКА, РЕАЛІЗАЦІЯ ТА ПОШИРЕННЯ РЕПОРТАЖІВ, ЩО ВИСВІТЛЮЮТЬ ВІЙНУ В УКРАЇНІ З РІЗНИХ СТОРІН: РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ

Етапи створення інформаційного продукту. Створення журналістського репортажу - це складний та багатоетапний процес. Кожен етап є важливою складовою його структури, повноти та точності. Від пошуку теми до розповсюдження матеріалу, кожен крок впливає на якість, впізнаваність та ефективність репортажу. Загалом можемо виокремити наступні традиційні етапи виробництва:

- підготовчий етап,
- етап реалізації,
- етап опрацювання (монтаж),
- ефірний етап та
- подальше поширення інформації.

Підготовчий етап. Першим кроком є пошук теми. Більшість новин та інфоприводів журналіст шукає, розвиває та опрацьовує самостійно. Це вимагає щоденного активного аналізу різноманітних джерел новин, онлайн-платформ, прес-релізів та інших ресурсів, з ціллю визначити найбільш актуальні події та теми. Протягом всього періоду попередньої практики проводилися ретельні дослідження сучасних подій та новин міста Дніпра, збір інформації, виявлення ключових фактів та аспектів теми.

Наступним етапом після збору інформації є проведення аналізу для визначення її достовірності та важливості. Щоденно проводилися перевірки різноманітних новин, джерел та контекстів, задля того, аби уникнути розповсюдження неправдивої інформації. На основі зібраної інформації розроблявся сценарій, що включав у себе «попередні» заголовки, вступні відомості, ключові точки сюжету тощо.

Організація та підготовка до проведення зйомки є *невід'ємною складовою* процесу. З огляду на самостійну діяльність журналістів телеканалу «Відкритий»

у всіх аспектах, пов'язаних із підготовкою до зйомки, проводились активні пошуки осіб і навіть груп, які могли стати героями сюжету. Ці особи включали в себе різноманітних експертів, свідків подій та представників організацій. Після встановлення контакту з потенційними учасниками проводилось обговорення мети інтерв'ю та узгодження часу та місця зустрічі. У випадках, коли сюжет був пов'язаний зі значущою подією, відбувалась координація для отримання необхідних дозволів та додаткової інформації, забезпечення доступу до місця події або організація інтерв'ю з учасниками для проведення зйомки. Перед проведенням інтерв'ю визначались цілі та обсяг інформації, яку потрібно отримати, обирались ключові запитання. Під час інтерв'ю найчастіше за запитаннями слідували уточнюючі, здійснювалось розкриття «героя».

Відписування та редагування текстового матеріалу є *ключовим етапом*. Після проведення зйомок інтерв'ю, відбувалось його розшифрування, тобто перенесення змісту з відео- або аудіоформату в письмовий документ з діалогом. Найцікавіші фрагменти інтерв'ю вносились у вже готовий шаблон, неодноразово переглядалися та вносились зміни до сценарію, переконуючись, що він чіткий, логічний та відповідає стандартам телеканалу. Заключне редагування відіграло важливу роль, допомагаючи оцінити картину в цілому, виключити надлишкові або несуттєві деталі. Останнім етапом в процесі створення та редагування репортажу було його перетворення у готовий до поширення формат, враховуючи стандарти, політику та стиль подання інформації телеканалу "Відкритий". Крім того, сценарій потрібно було адаптувати до новинного блоку, враховуючи часові обмеження та стиль телеканалу.

Після редагування головним редактором телеканалу здійснювалось «начитування» матеріалу. У даному процесі журналіст має розуміти, де розставити акценти, які емоції передати та коли робити паузи. Також необхідно зберігати голосу з трохи «зниженим» тоном, оскільки високий тон може викликати асоціації з радістю та легковажністю. Цим правилам начитування репортажів навчав журналістів телеканалу головний редактор.

Ключовим етапом у створенні медіа-продукту є процес монтажу. Чимало журналістів перекладали свої репортажі на монтажерів, не приділяючи належної уваги їх наступному обробленню. Однак важливо бути присутнім під час монтажу своїх сюжетів та навіть брати на себе головну роль, оскільки монтажер не брав участі у зйомках і, відповідно, не має повного уявлення про задум журналіста чи оператора. Таким чином, активна участь у процесі монтажу стає *важливим етапом*, аби кожен кадр відповідав фрагменту тексту, який його супроводжує.

Загалом телеканал «Відкритий» фокусується на широкому спектрі тем, що стосуються Дніпра та Дніпропетровської області. Цей вибір тематики обумовлений багатогранністю подій та інтересів аудиторії цього регіону. Телеканал активно висвітлює політичні, економічні, культурні та соціальні події, які є актуальними для мешканців області, нерідко розповідає про українські свята, традиції, культурну спадщину. А також, зважаючи на неабияку важливість подій війни для мешканців Дніпропетровщини та усієї країни загалом, телеканал активно стежить за ситуацією на фронті, розповідає про події, пов'язані з військовою діяльністю, а також ділиться історіями військовослужбовців області та їхніми подвигами.

Що стосується процесу пошуку актуальних тем, журналісти телеканалу «Відкритий» використовують різноманітні джерела, такі як медіа, соціальні мережі, контакти з місцевими органами влади, громадськими організаціями, експертами та активними учасниками громадського життя. Журналісти телеканалу слідкують за настроями у суспільстві, за проблемами та потребами, що виникають у мешканців регіону. Можна стверджувати, що у кожного журналіста на телеканалі існують індивідуальні джерела, що служать джерелом натхнення та інформації: одні слідкують за локальними публічними telegram-каналами, інші генерують ідеї із активного спілкування з людьми, треті досліджують медіа тощо.

Важливо підкреслити, що на телеканалі не обмежувалися простою розповіддю про важливі соціальні теми, оскільки цілком завжди було не лише

викликати бурхливу реакцію, а й діалог у суспільстві. Тому кожен репортаж створювався з урахуванням конкретної мети та місії, яка полягала у донесенні певного повідомлення. У зв'язку з цим, від головної редакторки завжди можна було почути запитання «що ми хочемо донести до глядача цим матеріалом?».

Таким чином, у своїх підходах до створення репортажів журналісти не мали можливості діяти за принципом «аби лише щось розповісти», а змушені були чітко формулювати ідею та мету кожного матеріалу перед його створенням.

За тими ж принципами протягом усієї переддипломної практики створювались і п'ять представлених репортажів. В межах цього циклу головним завданням було розкрити різноманітні аспекти життя міста, взяти інтерв'ю у цікавих людей, відшукати гострі, захоплюючі й соціально важливі теми та представити їх глядачам у вигляді змістовних, достовірних та об'єктивних сюжетів. Цикл п'яти репортажів із Дніпра прокладає шлях через різноманітні аспекти життя та подій у місті, розкриваючи різні героїчні та нестандартні історії:

«Виставка переселенки з Бахмуту».

Репортаж представлений у відеоформаті, що включає в себе відзняті реальні події, інтерв'ю та архівні матеріали. Закадровий текст відтворюється синхронно з відеорядом, що забезпечує чітку зв'язаність із кадрами. У сюжеті – історія внутрішньо переміщеної жінки з Бахмуту, Людмили Каплун, яка знаходить втіху та творчий вираз у створенні рукотворів. У репортажі постає питання – чи може арттерапія допомогти пережити травму війни.

Про відкриття виставки стало відомо з соцмереж одного з освітніх центрів Дніпра. Через дзвінок на їхню гарячу лінію здійснились домовленість про зйомку та збір необхідної інформації. А саме: як довго триватиме подія, які експонати будуть представлені та хто буде представлений у якості спікерів. Під час зйомки були першочергово зібрані усі потрібні інтерв'ю, потім знімалися кадри експонатів та документувалось відкриття. Під час «відписування» зйомки була використана класична структура: якщо у сюжеті є герой, з нього все й

починається. Із інтерв'ю з авторкою виставки були обрані найбільш змістовні та емоційні моменти. Це дало глибини та автентичності репортажу. Інформативність та освіченість сюжету була забезпечена «синхронном», тобто відео-коментарем викладачки арттерапії, яка пояснила сутність та психологічну користь від цього виду терапії. Також репортаж було доповнено коментарями організаторки заходу та відвідувачки. Вони розповіли про деталі заходу та враження від нього. Відеоматеріал було доповнено інформацією про те, хто, де і коли може побачити виставку, а також відвідати заняття арттерапії.

Сценарій вибудований логічно, з урахуванням емоційного та фактологічного складників, що дозволяє глядачеві зрозуміти хронологію історії та зміни у житті героїні. Репортаж реагує на соціально-психологічні аспекти: виставка арттерапії для внутрішньо переміщеної жінки створює образ важливості психологічної підтримки в умовах війни та переселення. Цей репортаж вдало поєднує креативність, інформативність та емоційність для ефективної комунікації історії Людмили Каплун та важливості арттерапії в процесі переживання травматичних подій.

«Покричав, заспокоївся, наклав собі турнікет»: військовослужбовець Михайло втратив ногу на війні».

Сюжет розповідає історію військовослужбовця на ім'я Михайло, який втратив ногу, наступивши на ворожий боєприпас. Сценарій фокусується на події та наслідках цього трагічного моменту в житті героя. Розкривається, як Михайло пережив цей епізод, як відбулося його лікування та реабілітація, і як він, незважаючи на труднощі, зберігає оптимізм та віру в майбутнє. Розповідь також включає в себе висловлення Михайла та лікарів щодо його стану та перспектив відновлення.

На такі зйомки лікарні міста регулярно запрошують медіа. Оскільки на них завжди багато телеканалів, особливо важливо дотримуватись журналістських стандартів та етики. Усі працівники медіа намагаються співпрацювати злагоджено та з повагою. Оператори поступаються один одному місцем,

журналісти намагаються виконувати свою роботу, не заважаючи один одному. Такі зйомки є важливими, тому на них ніколи не відправляють новачків. Адже журналіст має знати всі тонкощі: що можна та не можна запитувати, висвітлювати та демонструвати. Початківець, для прикладу, може не знати, що навіть назву лікарні називати – не можна. А також у таких репортажах дуже важливо дати інструкції оператору та монтажеру. Адже кадри делікатного характеру, бейджі лікарів та багато іншого – прийнято або не знімати, або «блюрити». «Відписування» цієї зйомки було розпочато одразу у машині таксі під час поїздки назад до каналу. Репортаж вийшов день у день.

«Пісочниця, бейбісітінг, домашні улюбленці: що всередині креативних укриттів Дніпра?».

Репортаж «Креативні укриття» розповідає про нестандартні, цікаві підходи до організації укриттів у місті Дніпро. Зокрема, розглядається використання приміщень у філармонії, навчальних закладах та інших місцях, де укриття розбудовано з урахуванням творчості, комфорту та безпеки громадян. Висвітлено різноманітні аспекти, включаючи педагогічні та розважальні ініціативи для дітей, освітні та культурні аспекти, а також дбайливе ставлення до тварин у межах укриттів.

Даний репортаж був оригінальною авторською ідеєю. Для його реалізації було налагоджено активну комунікацію з прес-центром міської ради, який забезпечив допомогу у пошуку двох місць для зйомки, водночас третє місце було знайдено самостійно. Цей репортаж вимагав детального пропрацювання сценарію та проведення кількох виїздів. Для того, аби відзняти весь матеріал та провести інтерв'ю зі спікерами, було витрачено цілий день. Ще один було відведено на розшифровування тексту, написання та редагування сценарію. У зв'язку з тим, що у репортажі не було «головного героя», сценарій було побудовано за стандартною схемою, розглядаючи усі три укриття по черзі. Директори та працівники закладів, у яких функціонують креативні укриття, по черзі висловили свої думки щодо того, чому важливо обладнувати та декорувати

сховище таким чином, щоб зберегти свої головні функції, втім не асоціюватись у населення виключно з війною та небезпекою.

«Про героя, військового та революціонера: у Дніпрі відбувся благодійний показ фільму «Фелікс».

Фільм «Фелікс» є історично-документальною стрічкою, яка розповідає про життя та героїчні подвиги Фелікса Куртаніча, військового і революціонера. Його участь у подіях Помаранчевої революції, Революції гідності та війни з російською агресією формує основну лінію сюжету. Стрічка підкреслює його героїзм і відданість Україні, а також висвітлює реакцію родини та друзів на його загибель.

На прем'єру фільму у Дніпрі телеканал «Відкритий» запросили автори фільму. Перед зйомкою було здійснене детальне ознайомлення з прес-релізом та складені усі запитання для спікерів. Оскільки у таких темах важливою може стати будь-яка деталь, була поставлена ціль дізнатись про фільм усе: від того, який задум вклали автори у стрічку, до того, скільки людей брали участь у знімальному процесі. До початку допрем'єрного показу були проведені інтерв'ю з усіма учасниками процесу. Під час демонстрації стрічки оператор набирав «картинку» в глядацькому залі.

Завдяки злагодженості на зйомці репортаж має чітку структуру, де події представлені через спогади різних персонажів, розкриваючи багатогранний образ героя. Сюжет досягає великої емоційної насиченості, звертаючи увагу на втрати, вірність і героїзм під час воєнних подій, а також теми побратимства та донатів.

«Розмальована квітами зброя: у Дніпрі пройшов благодійний ярмарок».

Сюжет розповідає про Ганну Адамян, майстриню петриківського розпису, яка використовує відпрацьовані снаряди як полотно для своїх творів мистецтва. Це благодійний проєкт, де розмальовані снаряди продаються на ярмарку, а зібрані кошти направляються на підтримку волонтерів, які виготовляють

маскувальні сітки для захисників. Історія підкреслює творчий підхід та позитивний вплив мистецтва на подолання військових випробувань, а також показує, як символіка квітів стає своєрідним виразом непереможності та відродження.

Про відкриття ярмарку стало відомо з соцмереж одного з освітніх центрів Дніпра. Через дзвінок на їхню гарячу лінію здійснились домовленість про зйомку та збір всієї необхідної інформації. До відкриття ярмарку було проведено інтерв'ю з організаторкою та авторкою розписів, а вже під час проведення заходу було взято коментар у однієї із відвідувачок заходу.

Оскільки у таких репортажах важливо поєднувати факти та емоції, було висвітлено детальну інформацію про кожен слот: реактивну протитанкову гранату, контейнер від снаряда для гаубиці, гільзу від танкової гармати та ще одну - від гаубиці. Визначена конкретика: ціна кожного слоту становить 3 тисячі гривень, кошти від продажу будуть надіслані волонтерам, що плетуть маскувальні сітки для українських захисників. Також у репортажі була висвітлена історія майстрині та її радість від того, що її мистецтво допомагає ЗСУ на фронті. Сценарій має структуровану сюжетну лінію, розкриває процес розмальовування снарядів, їхню участь на благодійному ярмарку, а також реакцію відвідувачів. Репортаж поєднує аспекти мистецтва, патріотизму та благодійності, підкреслюючи силу і значення мистецтва в контексті воєнних реалій.

Поширення інформаційного продукту. Як вже було зазначено в другому розділі цієї роботи, усі репортажі телеканалу «Відкритий» транслюються в прямому ефірі, публікуються на веб-сайті медіахолдингу, а також в соціальних мережах YouTube та Facebook. На усіх цих платформах репортажі «Відкритого» публікуються, як головний продукт, та не відносяться до інших програм «Відкритого», таких як «Фреш», «Шах і мат» тощо.

Публікацією матеріалу на зазначені майданчики займаються монтажери, однак обов'язок журналіста полягає в забезпеченні максимального привернення уваги до його репортажу «текстом, що продає». Тому у сценарії прописувались

підводки для YouTube, Facebook та текст для ведучої новин, а також коротке «клікбейтне» речення до чотирьох слів, яке розміщується на обкладинці репортажу. Тим часом на веб-сайт журналісти, які відносяться безпосередньо до сайту, відписують репортажі самостійно. Докладні результати наведені в Додатку А.

Оцінювання результатів інформаційного проєкту. У контексті оцінювання репортажів на регіональному телебаченні, процес аналізу та критичної оцінки вимагає ретельного розгляду низки аспектів, що впливають на якість та ефективність представлення інформації. Алгоритм оцінювання репортажів може включати оцінку інформаційної цінності, візуальної привабливості, об'єктивності та достовірності. В цілому, репортажі, що представлені у даній кваліфікаційній роботі, відповідають високим професійним стандартам та основним принципам журналістської етики. Кожен з цих сюжетів просуває важливі соціальні теми, що актуалізуються в українському суспільстві, такі як війна, реабілітація військових, ВПО, донати на Збройні Сили України, ефективність арттерапії в рамках психологічної реабілітації ВПО тощо.

Кожен репортаж має чітку структуру та логічну побудову, вдало поєднує чіткі факти з емоційними моментами, а також має зрозумілу мету та цільову аудиторію. З огляду на це, усі п'ять відеоматеріалів проєкту, оцінюється мною, як автором, як високо-професійні. Однак, слід відзначити, що у кожному репортажі відчутні деякі обмеження, пов'язані з хронометражем та іншими рамками регіонального телеканалу. Ці обмеження не дозволили зробити глибший аналіз, розкрити теми повністю та детально.

Отже, загальна оцінка репортажів є досить високою, втім для подальшого покращення якості журналістської продукції слід звернути увагу на потребу розширення обсягу та глибини аналізу тем. У майбутньому, для досягнення ще більш високого рівня якості та повноти висвітлення соціальних тем, рекомендується враховувати можливості розширення часу та ресурсів, що дозволить краще досліджувати та представляти складні теми перед глядачами.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ: СЕРІЯ РЕПОРТАЖІВ

– Рятувалася від війни рукотворінням: у Дніпрі відкрилася виставка переселенки з Бахмуту

Рятувалася від війни рукотворінням: у Дніпрі відкрилася виставка переселенки з Бахмуту

ФБ: Рятувалася від війни рукотворінням. У Дніпрі відкрилася виставка переселенки з Бахмуту. Що майстриня зображає у своїх роботах і чи дійсно арттерапія може допомогти пережити травмувальні події?

ЮТУБ: Рятувалася від війни рукотворінням: у Дніпрі відкрилася виставка переселенки з Бахмуту

ПЛАШКА: ЗАБУВАЄТЬСЯ У МРІЯХ

СТУДІЯ: Рятувалася від війни рукотворінням: у Дніпрі відкрилася виставка переселенки з Бахмуту. За майже два роки у новому місті жінка створила сотні поробок. Що майстриня зображає у них і чи дійсно арттерапія може допомогти пережити травмувальні події? Деталі розповідь наша Ксенія Симоненко.

ЗК: Людмилі Каплун – 58 років. Вона переселенка з БахМУту. Там залишила все своє життя: дім та улюблену роботу вчительки. У Дніпро переїхала у квітні 22-го року. Каже, пережите за ті три місяці не може забути досі.

СХ Людмила Каплун, авторка виставки

Ф03984

1:33-1:36 «Більше місяця я жила у підвалі» **ТА 2:28-2:43** «Вночі були постріли. І вже був приліт. І так трапилось, що я головою трапилась об стіну і впала» **ТА 2:53-2:59** «Я коли чую постріли, мені становиться дуже погано. Я починаю плакати» **(ПОЧИСТИТИ)**

ЗК: Після переїзду Людмила почувалася втомленою, напруженою та переляканою. Сумувала за рідним містом та усім, що залишилось у ньому. Утім незабаром знайшла собі розраду.

СХ Людмила Каплун, авторка виставки

Ф03984

4:32-4:45 «І я згадала, що ж мені приємно у цьому житті. Я коли роблю з камінців роботи, мені це нагадує, що я робила зі своїми дітками в класі» **ТА 3:32-3:40** «Я арттерапією займаюсь, я малюю. Це коли я малюю, я забуваю про все»

ЗК: У Дніпрі відкрилася перша виставка пані Людмили. На ній – лише декілька із сотень її робіт. Матеріалом слугує абсолютно все. Від звичних, таких як папір, тканини та стрічки, до більш цікавих – каміння, соломи, листя та гілок. У своїх рукотворних Людмила зображує ідеальне життя. Вони – паростки її мрій.

ЛАЙФ Ф03993 0:17-0:25 «Це наша мрія з чоловіком. Колись у нас буде свій будинок. І ми збираємо кошти» **ТА 1:24-1:35** «Це мої діти на гілочках. Я тут буду жити. А тут у нас будуть тваринки в моєму будинку. І ми з'їздимо на море!»

ЗК: На відкриття виставки прийшло чимало людей. Серед них – дніпрянка Ірина.

СХ Ірина Рюміна, відвідувачка виставки Ф00013

2:-02-2:09 «Погляд на красу відволікає від тривожних думок, від нічних кошмарів» **ТА 2:12-2:26** «Де-то с неділю назад я просипаюсь від взривів. От проснулась, слішу взрив. Смотрю в телефон, ніяких повідомлень про взриви не було, а це мені сниться»

ЗК: Ірина каже, відчуває зв'язок із поробками майстрині. Адже теж рятується від жахів війни... творчістю.

СХ **Ірина** **Рюміна,** **відвідувачка** **виставки**
Ф00013

1:51-2:00 *«Я могу посумувати, посумувати. А потом мене тягне до в'язання. Я беру своє в'язання і в'яжу.»*

ЗК: Творчість відволікає, допомагає впоратись зі стресом і тривогою, каже викладачка арттерапії.

СХ Людмила Остапенко, викладачка арттерапії

Ф00019

0:32-0:46 *«Ми поринаємо у світ відчуттів, у світ наших фантазій. І ми можемо трошечки моделювати ту картинку, яку ми малюємо. Я ніколи не кажу, що треба малювати саме тим кольором, який я пропоную»* **ТА 0:52-0:58** *«Але з того, скільки ми вже малюємо, люди все більше і більше використовують яскраві кольори»*

ЗК: Організаторка виставки запевняє, арттерапія це не лише про хобі, а й про розвантаження психіки. Адже на кожного з нас впливають вибухи, новини про втрати та руйнування.

СХ Вікторія Паніна, організаторка виставки

Ф00083

0:27-0:39 *«Через можливість виразити себе через творчість, сказати «я є» своїми роботами, своїми малюнками. Людина заземляється»* **ТА 0:46-0:56** *«Це трішечки допомагає побачити горизонти, побачити, куди можна рухатись у цих умовах. І дуже допомагає зняти стрес»*

ЗК: Виставка Людмили Каплун триватиме до 13 березня - за адресою Старокозацька 40Б. Там же дніпряни та гості міста можуть завітати на заняття з арттерапії.

Ксенія Симоненко, Ілля Кононов

– **«Покричав, заспокоївся, наклав собі турнікет»: військовослужбовець Михайло втратив ногу на війні**

«Покричав, заспокоївся, наклав собі турнікет»: військовослужбовець Михайло втратив ногу на війні

ВІДКРИТИЙ
62,1 тис. підписників

Підписатися

6

Поделиться

Сохранить

...

ФБ: «Покричав, заспокоївся, наклав собі турнікет»: історія військовослужбовця Михайла, що підірвався на ворожому боєприпасі та втратив ногу.

ЮТУБ: «Покричав, заспокоївся, наклав собі турнікет»: військовослужбовець Михайло втратив ногу на війні

ПЛАШКА: ПІДРВАВСЯ НА МІНІ

СТУДІЯ: Дайте мені милиці, я буду бігати! Військовослужбовець Михайло роками захищав країну, служив у піхоті, розвідці, знищував ворога на нулі. Життя змінилося в один момент, коли у Кліщіївці БахмУтського району боєць наступив на ворожий боєприпас. Він втратив ногу, але не міцний дух. Більше - наша Ксенія Симоненко розкаже.

ЛАЙФ Ф00121 0:51-1:04 *«Я блін не могу повернуться, потому что у меня портфель, автомат. Я давай его скидывать перчатки. Потом смотрю на свою*

ногу, а там кость торчит, нога мотилється. Да, это страшно, туда питаешься не смотришь»

ЗК: Це жахіття Михайло пережив три дні тому. Але вже зараз згадує про нього з легкою усмішкою. Чоловік - військовослужбовець. Наступив на ворожий боєприпас у Кліщіївці БахмУтського району. Втратив ногу, але не міцний дух.

Михайло, військовослужбовець

Ф00093

7:24-7:44 «Я только туда ногой короче, а там походу мина была. И все. Костяшка на месте, побратим мой спетлял сразу. Начали падать мины короче. Я поорал, поорал. Потом понял, что нет смысла орать, короче, спокойненько сам себе турникет наложил. Начал отползать, подбежали пацаны, оттащили меня в какую-то яму»

ЗК: Контузія, струс мозку, поранення рук і ніг. До однієї з лікарень Дніпра Михайло надійшов у дуже важкому стані, каже головний лікар.

СХ Сергій Риженко, головний лікар медзакладу

Ф00089

3:54-4:15 «Три літра крові не було. Гемоглобін низький. З ноги остались тільки куски шкіри. Йому зробили реампутацію наші лікарі, сформували все, щоб можна було посадити протез»

ЗК: Михайло захищає країну з 19-ти років. Чоловік родом із Донеччини. І воював на тому ж напрямку.

СХ Михайло, військовослужбовець

Ф00093

2:26-2:32 «Ушел на дембель. Два года нормальной, человеческой жизни. С девушкой познакомился»

ЗК: Закохався та одружився. Однак цивільним життям насолоджувався недовго. 24-го лютого Михайло записався у добровольці. Майже два роки виборював перемогу на Сумщині, Харківщині та Донеччині.

ВЖУХ

ЗК: (Ф00119). Важке поранення та ампутація ноги не загнали захисника у депресію. Військовослужбовець відчуває себе...

ЛАЙФ Ф00093 9:36-9:38 *«Та вообщє отлично, дайте мне костилі, я буду бегать!»*

СХ Сергій Риженко, головний лікар медзакладу

Ф00089

3:35-3:46 *«Ось це саме головне, що можна сказати про Михайла, який через все найгірше пройшов, але залишився людиною»* **ТА 6:38-6:46** *«Сьогодні воїн бажає продовжувати життя, народжувати дітей»*

ЛАЙФ Ф00093 1:36-1:48 *«Хочу справжніх козаков наробити. Думаю, жінка мене підтримає. Тільки ми хотім дождаться окончання війни, шоб ні нервов, ні тому подобного»*

ЗК: Лікарі кажуть, прогнози - оптимістичні. У 25-річного Михайла є всі шанси стати на ноги й створити велику та щасливу сім'ю.

Ксенія Симоненко, Юрій Смірнов

– Пісочниця, бейбісітінг, домашні улюбленці: що всередині креативних укриттів Дніпра?

Пісочниця, бейбісітінг, домашні улюбленці: що всередині креативних укриттів Дніпра?

ФБ: Пісочниця, бейбісітінг, домашні улюбленці: що всередині креативних укриттів Дніпра?

ЮТУБ: Пісочниця, бейбісітінг, домашні улюбленці: що всередині креативних укриттів Дніпра?

ПЛАШКА: КОМФОРТНА БЕЗПЕКА

СТУДІЯ: Пісочниця, бейбісітінг, домашні улюбленці. І це усе - в укритті. У Дніпрі працюють незвичні сховища. Усередині є - усе необхідне. І навіть більше. Що саме - бачила наша Ксенія Симоненко.

ЗК: На стінах - малюнки, на поличках - книжки, ігри, гаджети. А поруч - пісочниця. Це - не дитяча кімната. А укриття у центрі художньо-естетичної творчості.

СХ **Наталія Лавнюженкова, директорка центру художньо-естетичної творчості учнівської молоді**

Ф00520

КАДР ПІСКУ!

3:32-2:43 *«Це на рівні дрібної моторики працює, дітям завжди було цікаво і пасочки ліпять, і колупатись у цьому піску. Я думаю, що це знімає стрес»* **ТА**

2:25-2:34 *«Обладнане у нас комп'ютерною технікою, у нас дуже багато літератури і в цьому, і в іншому приміщенні. У нас тут настолки»*

ЗК: Дніпровська філармонія імені Когана до облаштування власного укриття також підійшла креативно. Стіни оздоблені нотами, у повітрі – музичні інструменти.

СХ **Олександр Хасапов, директор Дніпровської філармонії імені Когана**

Ф00091

1:17-1:27 *«Тут ми бачимо і скрипочку, і трубу і англійський рожок. Тобто ми хотіли зробити такий невеличкий музей музичних інструментів»* **ТА 1:07-1:16** *«тому що у більшості, коли повітряна тривога, тут діти. І щоб їм було цікаво. І вони долучились до мистецтво»*

ЗК: Є місце для коворкінгу, а поруч – ще не до кінця облаштований куточок для бейбісітінга.

СХ **Олександр Хасапов, директор Дніпровської філармонії імені Когана**

Ф00091

0:43-0:57 *«Щоб був бейбісітер. І коли приходять батьки на концерт, щоб вони могли залишити дитинку там з нашим бейбісітером, а самі – дивитись концерт і отримувати задоволення»*

ЗК: Подумали про дітей і у навчальному закладі № 136. Укриття має 7 просторих залів. У них є усе, аби розважити малечу під час тривоги: іграшки, книжки, розмальовки та телевізор. Зокрема, облаштували і куточок для тварин, аби жителі міста не полишали своїх домашніх улюбленців під час небезпеки.

ЛАЙФ **Юлія Бурлакова, заступниця директора навчально-виховного об'єднання № 136**

Ф00359

0:15-0:29 *«У нас є навіть свій улюбленець – лабрадор. Діти його вже всі знають, і він знає наших дітей. Він приходять, хазяйка йому вистилає килимочок. І коли приходять діти, він починає з ними гратись»*

ЗК: І це не єдине психологічне розвантаження, яке можна отримати в цьому укритті, запевняє заступниця директора.

ЛАЙФ Юлія Бурлакова, заступниця директора навчально-виховного об'єднання № 136

Ф00360

0:03-0:07 *«У цій залі у нас знаходиться куточок для психологічного розвантаження»* **ТА 0:42-0:59** *«Тут ви можете побачити у нас багато ігор, папір, діти можуть щось робити власноруч. Малювати, розфарбовувати, займатись творчістю. Ну і звичайно, вчимо дітей правильно дихати, правильно реагувати на вибухи»*

ЗК: Укриття у цьому навчально-виховному об'єднанні – це не просто підвальне приміщення, про яке згадають під час тривоги або нудьги. Учні тут дають волю своїй фантазії та творять мистецтво, каже директорка.

СХ Наталя Євсевська, директорка навчально-виховного об'єднання № 136

Ф00349

3:18-2:20 *«Ось позаду нас ви бачите мурал»* **ТА 3:41-4:02** *«Діти свою концепцію оформили потім у курсову роботу, яку захистили на минулому тижні, де чітко була прописана естетика цього муралу. Протягом трьох місяців вони займались цією креативною роботою після уроків, вони приходили і малювали зі своїм вчителем» (почистити паузи)*

ЗК: Загалом у Дніпрі – 322 найпростіших укриттів і 306 сховищ, про це «Відкритому» повідомили у міськраді. Серед них таких креативних - одиниці. І у навчальних закладах, і у філармонії запевняють - хотіли зробити так, аби

підвальні приміщення не асоціювались із війною, були схожі на кімнати для відпочинку та творчості.

Ксенія Симоненко, Руслан Герасименко

– Про героя, військового та революціонера: у Дніпрі відбувся благодійний показ фільму «Фелікс»

ЮТУБ: Про героя, військового та революціонера: у Дніпрі відбувся благодійний показ фільму «Фелікс»

ПЛАШКА: ЛЕГЕНДАРНИЙ АЕРОРОЗВІДНИК

СТУДІЯ: Знятий за донати українців. У Дніпрі відбувся благодійний показ фільму «Фелікс». Він про – військового, революціонера, героя Фелікса КуртАніча, який роками захищав Україну та загинув через три місяці після повномасштабного вторгнення. Що про нього згадують рідні, друзі та побратими? Та куди підуть кошти від продажу квитків? Знає наша Ксенія Симоненко.

ЛАЙФ Ф01991 0:17-0:28 «Певний час літаєш, знімаєш, займаєшся роботою, все. І в один момент в тебе зникає gps» [з тривожною музикою після і написом Фелікс]

ЗК: Відомий на всю країну аеророзвідник Фелікс Куртаніч боровся за Україну все своє життя. Малим був з батьками на Помаранчевій революції, потім самостійно брав участь у Революції гідності.

ЛАЙФ Ф02026 0:0-0:6

ЗК: Воював з 14-го року в Авдіївці, Пісках, Широкиному та Попасній.

ЛАЙФ Ф02027 0:13-0:24 *«Саме тяжче було й Пісків видворювати. Потім він оказався в «Карпатській Січі», ну там мені сказали, не переживайте, він скоро вийде»*

ЗК: У 2020 Фелікс демобілізувався, втім цивільним життям насолоджувався не довго. А вже на початку повномасштабної знову ринувся у бій... Наприкінці весни указом президента Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня... посмертно. **(КАРТИНКА Ф02029 0:0-0:2).**

ЛАЙФ Іванна Слободянюк, близька подруга Фелікса, режисерка фільму Ф01960

0:05-0:21 *«22-го року 17 квітня Фелікс Куртаніч загинув. Але він залишив по собі величезну мрію – знімати кіно. І цю мрію реалізували ми – його друзі»*

ЗК: Стрічка - історично-документальна. У ній - про життя Фелікса та переживання близькими його смерті.

ЛАЙФ Ф0200 0:0-0:10 *«Я потеряла человека, который искренне и безвозмездно меня любил»*

СХ Ксенія Вапельник, виконавча продюсерка фільму

Ф01953

2:51-3:10 *«Також в цьому фільмі ви можете побачити елементи розслідування. Тому що протягом фільму ми знайомились з його побратимами, які розповіли, як, що саме і чому сталося, тому що до кінця ми не знали, чи справді загинув*

Фелікс, адже тіла ніхто не бачив, на жаль» (накрити другу половину Ф02006 0:10-0:17)

ЗК: Торкається стрічка і тем становлення і розвитку незалежної України, революцій та війни з Росією.

ЛАЙФ Ф01994 0:0-0:5

ЗК: Фільм знімали менше року – за гроші українців. Тому його можна сміливо назвати народним, додає продюсерка.

СХ Ксенія Вапельник, виконавча продюсерка фільму

Ф01953

3:19-3:33 «У нашої продюсерки на початку було 200 доларів, які дуже швидко закінчились. Тому її попросили відкрити донат, і люди почали донатити абсолютно різну суму від декількох гривень до 40-ка тисяч гривень»

ЗК: Стрічку вже бачили у декількох містах України, а також закордоном. Тепер показ влаштували і у Дніпрі – вперше і востаннє. Квитки – це донати від ста гривень. Кошти підуть на купівлю БПЛА Mini Shark для батальйону імені Сергія Кульчицького, у якому і служив Фелікс.

ЛАЙФ Ф01985 Іванна Слободянюк, близька подруга Фелікса, режисерка фільму

Ф01960

0:14-0:22 «Це батальон мого серденька, який я дуже сильно люблю. Це моя військова родина, яку я намагаюсь підтримувати, наскільки можу»

ЗК: Маргарита Лисенко дізналася про показ стрічки у Дніпрі з соцмереж. Каже, вирішила прийти, бо ніколи раніше не дивилася кіно про війну. Утім впевнена, фільм «Фелікс» викличе багато емоцій.

СХ Маргарита Лисенко, відвідала благодійний показ

Ф01979

0:49-1:03 *«Мабуть, переживання. Знаєте, таке, що лодоні потіють. Буде навіть гордість – я впевнена. І, можливо, навіть сльози»*

ЗК: На показ прийшли і побратими Фелікса. Серед них - Андрій. Перед переглядом стрічки чоловік був веселим та усміхненим. А після - ледве стримував сльози.

СХ Андрій Балацький, побратим Фелікса

Ф02079

2:39-2:58 *«Надзвичайно складно пояснювати простим громадянам, що таке – справжнє побратимство. Я Фелікса пізнав за 10 днів, але він мені став ближче, аніж ті, хто були вдома всі ці 10 років»*

ЗК: Авторка фільму додає, стрічка – про Фелікса Куртаніча... але і про всіх інших українців, яких торкнулася війна.

СХ Іванна Слободянюк, близька подруга Фелікса, режисерка фільму

5:26-5:46 *«Цей фільм через історію Фелікса Куртаніча, який показує історію кожної родини. Тієї, хто втратив. Чекає з полону. Або ніколи не зможе дочекатись. Це посил того, що не дивлячись на те, що відбувається зараз в реаліях нашого життя, ми продовжуємо жити і маємо продовжувати жити»*

Ксенія Симоненко, Дар'я Постнікова, Ілля Кононов.

– Розмальована квітами зброя: у Дніпрі пройшов благодійний ярмарок

Розмальована квітами зброя: у Дніпрі пройшов благодійний ярмарок

ФБ: Зброя, що відпрацювала по ворогу, знову принесе користь нашим захисникам. У Дніпрі пройшов благодійний ярмарок. На ньому – 4 снаряди, розмальовані квітами та патріотичними написами. Хто тримав над зброєю пензлик та куди підуть кошти від продажу?

ЮТУБ: Розмальована квітами зброя: у Дніпрі пройшов благодійний ярмарок

ПЛАШКА: Зброя? Мистецтво!

СТУДІЯ: Зброя, що відпрацювала по ворогу, знову принесе користь нашим захисникам. У Дніпрі пройшов благодійний ярмарок. На ньому – 4 снаряди, розмальовані квітами та патріотичними написами. Хто тримав над зброєю пензлик та куди підуть кошти від продажу? Знає наша Ксенія Симоненко.

ЗК: Ганні Адамян – 46 років. З 14-ти займається петриківським розписом. Однак з початку повномасштабної війни дерево та полотно майстрині замінила... зброя.

СХ Ганна Адамян, майстриня петриківського розпису

Ф03437

0:24-0:49 «Виникла ідея створити проєкт, який ми назвали «влучна петриківка». Волонтери привозять снаряди, відпрацьовані гільзи. Я їх розмальовую. ~~Акрилом або олійними фарбами.~~ Частіше олійними. Інші волонтери відвозять їх на ярмарок, на яких продають. Кошти перераховують на ЗСУ»

ЗК: Фаготи та стугни. Це – різні види протитанкових ракетних комплексів. Утім для Ганни в першу чергу – полотно. За два роки майстриня розписала понад сотню різноманітних снарядів.

СХ Ганна Адамян, майстриня петриківського розпису

Ф03447

1:59-2:19 *«Мені часто кажуть «це ж зброя, вона несе негатив». Я не відчуваю від неї негатив. Мене надихає, що завдяки цій зброї ми знищили ворога. Так, мене це надихає, я цього не соромлюсь! І коли я беру в руки цю відпрацьовану зброю, мене гріє, що ми перемагаємо»*

ЗК: Доедлася Ганна і до благодійного ярмарку, який влаштували у Дніпрі. На ньому – 4 позиції. Це - реактивна протитанкова граната, контейнер від снаряда для гаубиці, гільза від танкової гармати та ще одна - від гаубиці. Розписували зброю у двох техниках, розповідає організаторка івенту.

СХ Вікторія Паніна, організаторка благодійного ярмарку

Ф03483

2:06-2:07 *«Петриківським розписом»* **ТА 2:14-2:24** *«Це Ганна Адамян зробила. І друге зробила Людмила Остапенко, вона директорка Маріупольської школи мистецтв»* **ТА 2:32-2:38** *«Частково один зі снарядів розмальовували наші відвідувачі разом з людмилою»*

ЗК: На снарядах – квіти. Вони символ – непереможності, розповідає авторка двох слотів – Ганна Адамян.

СХ Ганна Адамян, майстриня петриківського розпису

Ф03437

3:18-3:30 *«Те, чим нас хотіли вбити, ми перемагаємо і перетворюємо. Наша земля все рівно буде квітнути нашими квітами, кольорами»*

+ ЛАЙФ Ф03447 0:24-0:32 *«До речі, нам коли його привезли, тут було гніздечко якоїсь пташки. Тому що він довго стояв у військових відпрацьований»*

ЗК: Ярмарок відвідала пані Аеліта. Каже, заінтригована цікавими витворами мистецтва.

СХ Аеліта Авраменко, відвідала ярмарок

Ф03452

1:19-1:39 *«Це рішення таке вот... неординарне. Звісно, захотілось поучаствувати. Я ще не вирішила, що я придбаю, але щось обов'язково придбаю»*
(ПОЧИСТИТИ)

ЗК: Ціна кожного слоту – 3 тисячі гривень. Усі кошти від продажу підуть волонтерам, що плетуть маскувальні сітки нашим захисникам. Придбати розмальований снаряд можна у будні з 11-тої до 17-ої. За адресою старокозацька 40Б.

КСЕНІЯ СИМОНЕНКО, ІЛЛЯ КОНОНОВ

ВИСНОВКИ

1. Дослідження, проведене у рамках даної кваліфікаційної роботи, відкриває актуальні та важливі аспекти відображення війни у журналістських репортажах. П'ять репортажів, розглянуті у цьому дослідженні, є продуктом потреби суспільства у забезпеченні інформацією про російсько-українську війну та її вплив на життя людей. Забезпечення цієї потреби не тільки відповідає основній місії журналістики в умовах воюючої країни, але й є необхідною складовою принципів демократії. Під час війни необхідно інформувати громадськість не лише про військові дії на фронті, а й про вплив війни на життя міст, на психологічний стан людей, про рефлексію мистецтва на війну тощо. Важливість цих репортажів полягає в їхній здатності торкатись важливих соціальних тем, що виникають у воюючій країні, і залучати увагу громадськості до них. Вони допомагають розуміти складні аспекти війни та сприяють формуванню об'єктивної картини подій. Такий журналістський підхід є необхідним для побудови відкритого та інформованого суспільства, яке може ефективно реагувати на виклики, що стоять перед ним. Отже, висвітлення подій війни не лише відображає місію журналістики як засобу інформування громадськості, але й стає важливим елементом функціонування демократичного суспільства та забезпечення громадянських прав та свобод.
2. Загалом, усі п'ять репортажів можуть зацікавити широке коло аудиторії, яка цікавиться війною, мистецтвом, культурою, соціальними питаннями та психологією, зокрема в контексті війни та її наслідків. Якщо окреслювати цільову аудиторію усіх репортажів загалом, то можна виокремити декілька груп: громадськість та активісти, політичні діячі та різного роду експерти, включаючи військових експертів, міжнародні спостерігачі та громадські організації, журналісти та дослідники, військовослужбовці та їхні сім'ї.

Створення журналістського репортажу для регіонального телеканалу є багатоетапним та ресурсозатратним процесом. Це вимагає використання відповідної техніки та обладнання для зйомки, такого як відеокамери,

мікрофони та світлове обладнання. Крім того, необхідно враховувати витрати на транспорт, оплату праці журналістів, відео-операторів та монтажерів. Однак, важливо відзначити, що фінансові витрати не є єдиною складовою ресурсних витрат на створення журналістського репортажу. Журналісти також витрачають значний обсяг особистих ресурсів, таких як час, сили та знання, на проведення досліджень, взаємодію з джерелами, зйомку та підготовку матеріалу. Ці особисті ресурси також є невід'ємною частиною процесу створення інформаційного продукту. Отже, ресурсні витрати на створення журналістського репортажу складаються не лише з фінансових витрат на обладнання та оплату праці, але й з великої кількості особистих ресурсів, які вкладаються журналістами у процес роботи.

3. Процес створення журналістського репортажу є багатоетапним та трудомістким. Він вимагає постійного пошуку та дослідження актуальних тем, вивчення та аналізу інформації задля визначення її достовірності та важливості, пошуку та співпраці з експертами та учасниками подій, проведення безлічі зйомок, розроблення сценарію, визначення цілей та мети медіа-продукту, а також багаторазового редагування. Отже, створення репортажу вимагає вміння працювати з інформацією, організаційних навичок та співпраці з командою для досягнення високої якості матеріалу.

Всі п'ять репортажів відповідають високим професійним стандартам та принципам журналістської етики. Вони акцентують увагу на широкому спектрі тем, включаючи благодійність, військовий героїзм, мистецтво тощо. Такий різноманітний підхід дозволяє глибше вивчити різні аспекти суспільного життя. У цілому, всі п'ять відеоматеріалів проєкту можна оцінити як високо-професійні. Однак, варто зазначити, що у кожному репортажі відчутні деякі обмеження, пов'язані з хронометражем та іншими рамками регіонального телеканалу. У майбутньому, для досягнення ще більш високого рівня якості та повноти висвітлення соціальних тем, варто розглядати можливості розширення часу та ресурсів, що дозволить краще досліджувати та представляти складні теми перед глядачами.

4. Творчий проєкт представлено п'ятьма репортажами на регіональному телеканалі «Відкритий». У більшості випадків структура репортажу включає такі елементи, як вступ, у якому викладається історія героя, основна частина, у якій викладені факти про подію, що відбувається, зустріч, інфопривід тощо. Завершується репортаж загальним висновком, у якому стисло узагальнюється основна ідея матеріалу, а також присутній заклик до дії або інформація про подальші події. Суспільна значущість представлена на двох рівнях: на регіональному та всеукраїнському. Репортажі мають неабияке регіональне значення, адже інформують громадян про ключові або резонансні події міста Дніпра. Всеукраїнського значення репортажі набувають через висвітлення важливих соціальних тем, таких як війна, ВПО, вплив конфлікту на людські життя та українську культуру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гороховський О. М. Фактчек як тренд розслідувань: можливості та перспективи. Дніпро : ЛПРА, 2017. 133 с.
2. Вайшенберг З. Новина журналістика. К.: АУП, 2004. 262 с.
3. Різун В. В. Теорія масової комунікації. К.: Просвіта, 2008. 260 с.
4. Михайлин І. Л. Основи журналістики. К.: Центр учбової літератури, 2011. 496 с.
5. Орлова Д. Висвітлення конфлікту на Сході в українських медіа. К.: ГО «Детектор медіа», 2016. 19 ст.
6. Матвієнків С. М. Регіональні медіа: дефініція поняття та особливості функціонування в умовах російсько-української війни 2022 року. Рига, Латвія : «Baltija Publishing», 2022. 999 ст.
7. Лісневська А., Коженівська Т. Мистецтво телевізійного репортажу. Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2013. 190 с.
8. Іванов В., Сердюк В. Журналістська етика. К.: Вища школа, 2006. 231 с.
9. Іванова О., Мойсеєва О., Стеблина Н. Місцева преса: як регіональним журналістам працювати за часів нових медіа та кризи демократії. К.: ТОВ «Бізнесполіграф», 2019. 232 с.
10. Блага А. Б., Мартиненко О. А., Мойса Б. С., Шутов Р. В. Свобода слова в умовах інформаційної війни та збройного конфлікту. К.: Українська Гельсінська спілка з прав людини, 2017. 85 с.
11. Історія інформаційно-психологічного протиборства : підруч. / Я. М. Жарков, Л. Ф. Компанцева, В. В. Остроухов, В. М. Петрик, М. М. Присяжнюк, Є. Д. Скулиш. К.: Наук.-вид. відділ НА СБ України, 2012. 212 с.
12. Журналістика в умовах конфлікту: передовий досвід та рекомендації: Посібник рекомендацій для працівників ЗМІ / М. Буроменський, С. Штурхецький, Е. Білз, М. Бетц, К. Шюпп, З. Казанжи. К.: «Компанія ВАІТЕ», 2016. 118 с.

13. Як викладати журналістику конфлікту: посібник для викладачів факультетів журналістики / Р. Шутов, Л. Опришко, Д. Дуцик, М. Дорош, М. Семенченко. К.: ГО «Український інститут медіа та комунікації», 2019. 112 с.
14. Гібридна війна і журналістика. Проблеми інформаційної безпеки: навчальний посібник / В. О. Жадько, О. І. Клименко, П. П. Куляс, О. Т. Марків, Ю. С. Полтавець, О. І. Харитоненко, О. В. Харчук, С. В. Шевчук. К: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018. 356 с.
15. Медіаграмотність під час війни: теорія, методика, інтерактив: навчальний посібник / О. Довженко, А. Єгорова, Т. Іванова, В. Міський, В. Потапова, А. Юричко. К.: Академія української преси, Центр вільної преси, 2023. 68 с.
16. Інформаційні виклики гібридної війни: контент, канали, механізми протидії: аналітичний допис / Т. Ісакова, С. Гнатюк, Д. Дубов, Т. Черненко, А. Баровська. К.: НІСД, 2016. 109 с.
17. Медіаосвіта та медіаграмотність: підручник / за загал. ред. В. В. Різуна. К.: Центр вільної преси, 2012. 352 с.
18. Саморегуляція українських медіа під час дії воєнного стану в Україні. З досвіду роботи Комісії з журналістської етики: аналітично-довідковий збірник / за заг. ред. Л. Кузьменко, Л. Куш, М. Дворового, О. Погорелова. К.: Комісія з журналістської етики, 2022. 90 с.
19. Особливості висвітлення збройного конфлікту на сході України вітчизняними медіа: стаття. Одеса: Шифр «Діалог», 2020. 29 с.
20. Puddephatt A. Voices of war: Conflict and the role of the media. Данія: IMS, International Media Support 2006. 32 с.
21. Iggers J. Good News, Bad News. Journalism. Ethics and the Public Interest. США, Боулдер: Westview Press, 1999. с. 92.
22. The importance of regional public service media. A strategic view of the role of regional public media in Europe. Франція: European Association of Regional Television, 2014. 16 с.
23. Сайт телеканалу «Відкритий»: веб-сайт. URL: <https://opentv.media/ua/> (дата звернення 12.04.2024)

24. «Безпека української держави в умовах інформаційної війни з російською федерацією»: веб-сайт. URL: https://scholar.google.com.ua/citations?view_op=view_citation&hl=uk&user=95tGWfsAAAAJ&citation_for_view=95tGWfsAAAAJ:FxGoFyzp5QC (дата звернення 14.04.2024)
25. «Журналістика під час війни. Як журналістам працювати в умовах бойових дій»: веб-сайт. URL: <https://archive.liga.science/index.php/universum/article/view/695/703> (звернення 14.04.2024)
26. «Так пишеться історія. Чому робота журналістів у час війни надзвичайно важлива»: веб-сайт. URL: <https://osvita.nakypilo.ua/chomu-robota-zhurnalistiv-u-chas-viyny-vazhlyva/> (дата звернення 14.04.2024)
27. «Media at War: Issues and Limitations»: веб-сайт. URL: https://ciaotest.cc.columbia.edu/olj/sa/sa_dec00raa01.html (дата звернення 14.04.2024)
28. «5 Reasons Local Journalism Is Important»: веб-сайт. URL: <https://www.writersdigest.com/write-better-nonfiction/5-reasons-local-journalism-is-important> (дата звернення 15.04.2024)
29. «The Impact of War on Art and Culture»: веб-сайт. URL: <https://medium.com/@searchinghero.com/the-impact-of-war-on-art-and-culture-4bf1a3a71f4b> (дата звернення 15.04.2024)
30. «IF WE ARE REFLECTING ON OUR BEING, OUR VALUES AND OUR FUTURE, UKRAINE IS THE NUMBER ONE TOPIC.»: веб-сайт. URL: <https://editorial.latitudes.online/blog/posts/the-impact-of-war-on-the-ukrainian-art-and-social-sector/> (дата звернення 15.04.2024)
31. «Choosing between Human Life and Cultural Heritage in War»: веб-сайт. URL: <https://www.getty.edu/publications/cultural-heritage-mass-atrocities/part-3/17-slim/> (дата звернення 19.04.2024)
32. «The Impact of Art on Society : Role of Art in Shaping Culture, Challenging Societal Norms, and Sparking Social Change»: веб-сайт. URL:

<https://theguardian.com/the-impact-of-art-on-society-role-of-art-in-shaping-culture-challenging-societal-norms-and-sparking-social-change/> (дата звернення 19.04.2024)

33. «What is the role of art and artists in a time of war?»: веб-сайт. URL: https://artterritory.com/en/visual_arts/topical_qa/26042-what_is_the_role_of_art_and_artists_in_a_time_of_war/ (дата звернення 20.04.2024)

34. «Art as a Reflection of Society: Understanding the Cultural Impact»: веб-сайт. URL: <https://cerebralcurrences.medium.com/art-as-a-reflection-of-society-understanding-the-cultural-impact-270c8d641fc2> (дата звернення 20.04.2024)

ДОДАТОК А «ТАБЛИЦЯ З ПОСИЛАННЯМИ»

РЕПОРТАЖ	YouTube	Facebook	Сайт новин «Відкритий»
Рятувалася від війни рукотворінням: у Дніпрі відкрилася виставка переселенки з Бахмуту.	https://www.youtube.com/watch?v=uS3d6PKvGMw	https://www.facebook.com/watch/?v=931447634812884&ref=sharing	https://opentv.media.ua/u-dnipri-vidkriлася-vistavka-pereselenki-z-bahmuta
«Покричав, заспокоївся, наклав собі турнікет»: військовослужбовець Михайло втратив ногу на війні.	https://www.youtube.com/watch?v=zCUZb2GU740	https://www.facebook.com/watch/?v=2024803924569058&ref=sharing	https://opentv.media.ua/istoriya-soldata-mihajla-shho-pidirvavsya-na-vorozhij-minuta-vtrativ-nogu
Пісочниця, бейбісітінг, домашні улюбленці: що всередині креативних укриттів Дніпра?	https://www.youtube.com/watch?v=NC2_hAG0x4M	https://www.facebook.com/watch/?v=3822408768075876&ref=sharing	https://opentv.media.ua/z-pisochnitseyu-gadzheta-ta-domashnimi-ulyublentsyami-u-dnipri-pratsyuyut-nezvichni-ukrittya

<p>Про героя, військового та революціонера: у Дніпрі відбувся благодійний показ фільму «Фелікс».</p>	<p>https://www.youtube.com/watch?v=MhXbbat4Nd0</p>	<p>—</p>	<p>https://opentv.me/dia/ua/u-dnipri-vidbuvsya-blagodijnij-pokaz-filmu-feliks</p>
<p>Розмальована квітами зброя: у Дніпрі пройшов благодійний ярмарок.</p>	<p>https://www.youtube.com/watch?v=Xfu7ckJgDbc</p>	<p>https://www.facebook.com/watch/?v=3023770191098380&ref=sharing</p>	<p>https://opentv.me/dia/ua/u-dnipri-trivaye-blagodijnij-yarmarok-z-prodazhu-tubusiv-vid-granatometiv-rozpisanih-petrikiwkoyu</p>